

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਾ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੋਂ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 2. ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਇਹ ਪੁੰਨ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੀ 100 ਗੁਣਾਂ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਤ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਜੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲੜਾਈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਰਾਈਟ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਹੈ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਦੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਹੋਗੇ ਉਹ ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਜਰੂਰ। ਪਰ ਕਈ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਮੱਤ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ। ਰੱਬ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਣ - ਪਾਣ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਭੇਗਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਨੰਬਰਵਨ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਦਾ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਰਾਂਗ ਰਸਤੇ ਤੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਾਈਟ ਰਸਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰੱਬ ਆਕੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ। ਸਦਗਤੀ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੁਰਗਤੀ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਿਛਾੜੀ ਆਕੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੌਤ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਕੁਰਾਨ, ਬਾਈਬਲ ਆਦਿ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਕਈ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਆਦਿ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਾਰਗ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਵੀ ਕਰੋੜਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਤੀ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹੋ ਰਾਮ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਆਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸੀ। ਕਿੱਥੇ ਬੈਰੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕਿੱਥੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵ ਦਾ ਛੇਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਸੁੰਦਰ ਉਹ ਹੀ ਨੰਬਰ ਲਾਸ਼੍ਰੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਾਮ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਫਿਰ ਸ਼ਾਮ ਬਣੇ ਹਾਂ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ

ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਸੁੰਦਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕਾਲੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੇ ਜਿੱਤ ਪਏਗਾ ਉਹ ਹੀ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਣਨਗੇ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਿਨ, ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਥਵਾ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ... ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗਪੇੜੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਈ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ - ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਮਤਲਬ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ, ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਪ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ। ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ, ਠਗੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਵਮੈਂਟ ਪਕੜਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ - ਅਸੀਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਨੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਜਾਨੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਕੋਈ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਬਾਪ ਜਾਣਨਗੇ ਫਿਰ ਕੀ? ਜੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਉਸਦਾ ਦੰਡ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣਗੇ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਦੰਡ ਭੋਗਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ ਬਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਘਰ। ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਡਰਟੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਹੀ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਪਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਚੱਪਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਆਉਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਡਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਘਰ। ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਆਪਣਾ ਪੈਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ। ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ, ਕਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇ? ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ? ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਭਲੇ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਬੈਜਜ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਓ। ਇਸ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਗੇਟਸ ਖੁਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਲਿਖਤ ਬੜੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਥੋੜਾ ਹੀ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜੋ ਇੰਨਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੀ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹੇਗਾ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਮੁਰਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਰਿਹਰਸਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰਫ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਪਵੇਗੀ ਫਿਰ ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੱਖਾਂ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ, ਕਮਾਲ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ। ਤੁਹਾਡਾ

ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਮੁੱਖ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ - ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਭਸਮ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯਾਦ, ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਵੀ ਨਿਕਾਲ ਦਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਤਾਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇੰਨੇ ਕਹਿ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉੱਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੂਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਪਰਵਾਹ ਬਣ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਏ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ?

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸਫਲ ਤੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਰਿਹਾ ਮਤਲਬ ਵਿਧੀ ਹੋਈ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸੋਚਕੇ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੋ ਫਿਰ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇ ਵਿਧੀ ਪੂਰਵਕ ਜੀਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੱਛਤਾ ਅਤੇ ਸੱਤਿਅਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ।
